

Sygn. akt IV P 493/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Beata Bury</i>
Protokolant:	<i>Magdalena Zajac</i>

po rozpoznaniu w dniu **30 listopada 2015r. w Rzeszowie**

sprawy z powództwa **W. K.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.**

o sprostowanie świadectwa pracy

I. nakazuje pozwanemu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. sprostować świadectwo pracy powódki W. K. z dnia 30 czerwca 2015r. w ten sposób, że w punkcie 2 tegoż świadectwa w miejsce słów, że w okresie zatrudnienia pracownik wykonywał pracę jako „kierownik biura (1 luty 2007r. – 30 czerwca 2015r.)” nakazuje wpisać słowa: „kierownik biura (1 luty 2007r. -3 stycznia 2010r.) oraz „kierownik ds. marketingu i administracji (4 stycznia 2010r. – 30 czerwca 2015r.)”,

II. kosztami opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniona z mocy ustawy, obciąża pozwanego i z tego tytułu nakazuje ściągnąć od pozwanego Podkarpackiego Funduszu Poręczeń Kredytowych Sp. z o.o. z siedzibą w R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rzeszowie kwotę 30 zł (trzydzieści złotych).

Sygn. akt IV P 493/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 listopada 2015 roku

Pozwem z dnia 18 sierpnia 2015 r., skierowanym przeciwko (...) w R., powódka W. K. wniosła o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 30 czerwca 2015 r., doręczonego powódce w dniu 7 lipca 2015 r., poprzez zmianę informacji w ten sposób, że w okresie od dnia 4 stycznia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. zajmowała stanowisko kierownika ds. marketingu i administracji zamiast kierownika biura oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Strona powodowa wskazała, że pozostawała w zatrudnieniu na stanowisku inspektora na podstawie umowy o pracę na czas określony, a od 2005 r. – na czas nieokreślony. Od dnia 1 lutego 2007 r. powódka zmieniła stanowisko pracy na kierownika biura, a następnie – kierownika ds. marketingu i administracji (w drodze aneksu z dnia 4 stycznia 2010 r.). Dalej podawała, że w piśmie z dnia 13 lipca 2015 r. wniosła o zmianę świadectwa pracy. Pracodawca otrzymał powyższy wniosek w dniu 15 lipca 2015 r., a w dniu 11 sierpnia 2015 r. odmówił sprostowania świadectwa pracy.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) sp. z o.o. w R. wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Wskazał, że powódka uchybiła terminowi do wystąpienia do sądu o sprostowanie świadectwa pracy, albowiem otrzymała odpowiedź pracodawcy w dniu 11 sierpnia 2015 r., a pozew złożyła w dniu 7 września 2015 r. bez wniosku o przywrócenie terminu. Dalej strona pozwana argumentowała, że powódka nie udowodniła, że zajmowała stanowisko kierownika ds. marketingu i administracji i nie wynika to z żadnej dokumentacji przeanalizowanej przez pozwanego - żaden z numerowanych aneksów zalegających w aktach osobowych powódki nie zawiera zmiany stanowiska, nie ma również aneksu z dnia 4 stycznia 2010 r. Dalej pozwany powołał się na treść Regulaminu wynagradzania obowiązującego u pozwanego od 2009 r. nie przewiduje w załączniku stanowiska pracy kierownika ds. marketingu i administracji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka W. K. była zatrudniona w (...) sp. z o.o. w R. początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony na stanowisku inspektora, a od 2005 r. – na czas nieokreślony. Od dnia 1 lutego 2007 r. powódka zmieniła stanowisko pracy na kierownika biura, a następnie – kierownika ds. marketingu i administracji - od 4 stycznia 2010 r. Zmiana była konsekwencją konieczności doprecyzowania stanowiska pracy W. K. z uwagi na udział spółki w projektach unijnych – oznaczenie kierownik biura uznawano bowiem za zbyt ogólne. Jednocześnie była podyktowaną koniecznością nazwania tego stanowiska pracy w sposób odpowiadający faktycznemu zakresowi obowiązków. Zmiany dokonano w drodze aneksu do umowy o pracę podpisanego w imieniu spółki przez ówczesnego Prezesa Zarządu – W. M.. Jeden z jego egzemplarzy pozostał u pracodawcy, a drugi otrzymała powódka. Powódka zostawiła swój egzemplarz w biurze, kserując go w związku z potrzebą dołączenia do wniosku unijnego i nie zabrała po rozwiązaniu stosunku pracy.

Do zakresu obowiązków powódki W. K. na ostatnio zajmowanym stanowisku należało: nawiązywanie umów o współpracę pomiędzy pozwanym a bankami, prowadzenie księgowości, wykonywanie na bieżąco płatności i przelewów, zakładanie lokat, przygotowywanie pism wychodzących na zewnątrz i odpowiedzi na przychodzące, przygotowywanie sprawozdawczości w ramach programu (...), przygotowywanie sprawozdawczości z działania zarządu dla rady nadzorczej, konsultacje z prawnikiem, przygotowywanie dokumentów na zgromadzenia wspólników, przygotowywanie dokumentacji wewnętrznej funduszu i sprawozdania z działalności składane cokwartalnie do (...). W dniu 1 lipca 2010 r. powódka została oddelegowana do realizacji projektu „Wsparcie przedsiębiorstw przez dokapitalizowanie (...) sp. z o.o.” nr (...) w ramach osi priorytetowej I (...) działanie 1.1. (...) schemat A (...) Regionalnego Programu Operacyjnego (...) na lata 2007-2013 w ramach 45% etatu. W wniosku w sprawie Projektu wskazywano, że powódka zajmuje stanowisko kierownika ds. marketingu i administracji.

dowód: Wniosek o dofinansowanie – k. 51-188

Wynagrodzenie W. K. wynosiło w ostatnim okresie (...) zł brutto miesięcznie.

dowód: akta osobowe powódki, zaświadczenie – k. 25, Regulamin wynagradzania – k. 26-29

Pismem z dnia 18 marca 2015 r. pozwany wypowiedział powódce umowę o pracę, wskazując jako przyczynę zaniechanie obowiązków pracowniczych polegające na braku należytego wykonywania czynności w ramach przygotowania sprawozdawczości oraz współpracy z Instytucją Finansującą w związku z faktem oddelegowania do realizacji projektu (...) nr (...), które w konsekwencji doprowadziło do powstania po stronie (...) sp. z o.o. w R. znacznej straty finansowej. Dalej pozwany odniósł się do § 5 umowy w sprawie projektu i wskazał, że koszty realizacji tego projektu zostały uznane za niekwalifikowane z obowiązkiem zwrotu wraz z odsetkami. Katalog zaniechań z zakresu sprawozdawczości mieści się w obszarze obowiązków powódki. Powódka odwołała się od powyższego wypowiedzenia do sądu pracy. Nieprawomocnym wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2015 r. sygn. akt IV P 167/15 Sąd Rejonowy w Rzeszowie zasądził od pozwanego na rzecz powódki odszkodowanie w związku z naruszającym przepisy prawa rozwiązaniem stosunku pracy oraz obciążył go kosztami postępowania.

dowód: nieprawomocny wyrok SR w Rzeszowie z dnia 24 sierpnia 2015 r. sygn. akt IV P 167/15 - okoliczność niesporna

W dniu 7 lipca 2015 r. powódka otrzymała świadectwo pracy z datą 30 czerwca 2015 r., w którym wskazano, że w okresie od dnia 1 lutego 2007 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. zajmowała stanowisko/wykonywała pracę kierownika biura.

W dniu 13 lipca 2015 r. W. K. wniosła o zmianę świadectwa pracy poprzez wskazanie, że w okresie od dnia 4 stycznia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. zajmowała stanowisko kierownika ds. marketingu i administracji. Pracodawca otrzymał powyższy wniosek w dniu 15 lipca 2015 r. W dniu 17 lipca 2015 r. pozwany przesłał powódce świadectwo pracy z datą 15 lipca 2015 r., dokonując zmiany zapisów w części dotyczącej liczby dni urlopu wypoczynkowego. Pozwany nie odniósł się do wniosku powódki zawartego w piśmie z dnia 13 lipca 2015 r. W dniu 11 sierpnia 2015 r. pozwany odmówił sprostowania świadectwa pracy w zakresie dotyczącym rodzaju wykonywanej pracy.

W aktach osobowych powódki zalega zaświadczenie o wynagrodzeniu z dnia 15 listopada 2012 r. i z dnia 27 marca 2013 r. wskazujące na jej stanowisko pracy, tj. kierownika ds. marketingu i administracji.

Zgodnie z protokołem z posiedzenia zarządu pozwanej spółki z dnia 30 czerwca 2010 r. podjęto uchwałę o ustaleniu wynagrodzenia dla stanowiska m.in. kierownika ds. marketingu dla administracji.

dowód: akta osobowe powódki, dokumentacja – k. 4-12, zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach – k. 38-39, protokół i uchwała – k. 40-41, zeznania świadka W. M. – k. 195-196, zeznania powódki W. K. – k. 43, 197, częściowo zeznania pozwanego G. W. – k. 197

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Aspekt wiarygodności posiadają ujawnione dowody z dokumentów, w tym przedłożone przez powódkę, a nie zalegające w jej aktach osobowych. Ich treść i autentyczność nie budzi wątpliwości, stanowiąc odzwierciedlenie stanu rzeczywistego.

Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania świadka W. M. jako spójne, konkretne oraz skorelowane z dowodami z dokumentów. Analogicznie Sąd ocenił zeznania powódki W. K. jako odpowiadające ponadto wskazaniom doświadczenia życiowego.

Zeznania przesłuchanego za pozwanego G. W. nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, poza potwierdzeniem okoliczności niespornych w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 97 § 2¹ KP pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy. Przepisy dotyczące wydania świadectwa pracy wskazują, że do jego niezbędnej treści należy podanie rodzaju wykonywanej - w okresie zatrudnienia - pracy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powódce nie można skutecznie postawić zarzutu niedochowania terminu do wniesienia odwołania do sądu pracy. Powódka złożyła pozew w dniu 18 sierpnia 2015 r. (a nie jak błędnie podaje pracodawca w dniu 7 września 2015 r.) i jako następstwo odmownej decyzji pracodawcy, którą otrzymała w dniu 11 sierpnia 2015 r. Zupełnie inną okolicznością, obciążającą pozwanego, pozostaje, że to jego odpowiedź na wniosek powódki o sprostowanie świadectwa pracy należy uznać za spóźnioną. Pracodawca otrzymał bowiem wniosek powódki w dniu 15 lipca 2015 r. i w spornym zakresie zareagował na niego dopiero w dniu 11 sierpnia 2015 r., czyli po upływie prawie miesiąca. W tym świetle, za niedopuszczalne należy uznać stawianie zarzutu pracownikowi, który miał uchybić terminom, o których mowa w art. 97 KP, skoro sam pracodawca ich nie dochował.

Świadczenie pracy stanowi oświadczenie wiedzy, jest dokumentem prywatnym, a nie urzędowym. Nie zawiera elementów ocennych, jedynie informację o faktach. Świadczenie pracy nie tworzy praw podmiotowych i jedynie odzwierciedla czynności stron umowy o pracę, które są skuteczne, choćby nawet były niezgodne z prawem. Świadczenie pracy nie zawiera oświadczeń woli (por. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1994 r., I PRN 29/94), samo przez się nie tworzy praw podmiotowych ani ich nie pozbawia (por. wyrok SN z dnia 20 lutego 1991 r., I PR 422/90). Tylko wadliwość świadectwa pracy, rozumiana jako niezgodność jego treści ze skutecznymi czynnościami stron stosunku pracy, może prowadzić do sprostowania świadectwa pracy.

Jak ustalono, świadectwo pracy wystawione powódce zawierało w punkcie 2 adnotację, iż od dnia 1 lutego 2007 r. do końca zatrudnienia (30 czerwca 2015 r.) zajmowała ona stanowisko kierownika biura. Tymczasem w styczniu 2010 r. nastąpiła kolejna zmiana tegoż stanowiska na kierownika ds. marketingu i administracji. Ustalenie faktycznego stanowiska pracy/rodzaju wykonywanej pracy jest istotnym elementem treści świadectwa pracy, także w aspekcie potencjalnego przyszłego zatrudnienia pracownika i oceny jego doświadczenia zawodowego. W ocenie Sądu kwestionowana adnotacja w świadectwie pracy nie jest prawidłowa, gdyż nie odzwierciedla rzeczywistego stanu rzeczy, tj. rodzaju faktycznie wykonywanej przez W. K. pracy.

W toku postępowania przed sądem pracy pracownik może wykazywać różnymi środkami dowodowymi rodzaj wykonywanej pracy czy też zajmowanego stanowiska. Zdaniem sądu orzekającego powódka wykazała dowodem z zeznań świadka oraz Wniosku składanego w ramach projektu unijnego, że w okresie spornym zajmowała stanowisko kierownika ds. marketingu i administracji i że zmiana w tym przedmiocie została dokonana w styczniu 2010 r. Miarodajnych wniosków nie można wyprowadzać w tym względzie z samej numeracji aneksów. Stanowi to czynność porządkowo-techniczną, w aktach osobowych powódki widnieją np. dwa aneksy oznaczone nr 6. Brak spornego aneksu nie oznacza zatem, że powódka nie zajmowała stanowiska kierownika ds. marketingu i administracji. Analogicznych wniosków nie można również wyprowadzić z faktu, że obowiązujący u pozwanego Regulamin wynagradzania nie przewiduje stanowiska pracy kierownika ds. marketingu administracji. Na marginesie dodać należy, że akta osobowe powódki pozostają niekompletne, także w zakresie części C, albowiem poza wypowiedzeniem nie dołączono do nich pism dotyczących świadectwa pracy powódki, co czyni wątpliwym deklaracje Prezesa Zarządu G. W. składane w tym zakresie. Dodać również należy, że powódka przedstawiła zaświadczenia o wynagrodzeniu z dnia 15 listopada 2012 r. i z dnia 27 marca 2013 r. wskazujące na jej stanowisko pracy, tj. kierownika ds. marketingu i administracji. Również z protokołu z posiedzenia zarządu pozwanej spółki z dnia 30 czerwca 2010 r. i dołączonej do niego uchwały wynika ustalenie wynagrodzenia dla stanowiska m.in. kierownika ds. marketingu i administracji. Zdaniem sądu powyższe dokumenty potwierdzają istnienie powyższego stanowiska pracy w strukturze organizacyjnej pozwanego.

Z tych względów, orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O opłacie sądowej orzeczono na podstawie art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 - tekst jedn.).